

ת"פ 35755/07/13 - מדינת ישראל נגד חן מרום

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 35755-07-13 מדינת ישראל נ' מרום

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
חן מרום

הנאשמת

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד שני קופנהגן

ב"כ הנאשמת עו"ד שרית מרום

גזר דין

על פי הודאתה הורשעה הנאשמת בשש עבירות של גניבה.

בתאריך 20/5/13 במתחם בילו סנטר, נכנסה הנאשמת לשש חנויות שונות וגנבה מהן פריטי רכוש כדלקמן:

1. חנות "מלדר טקסטיל" - בגד ים בשווי ₪ 549
2. חנות "נה נה" - נעליים בשווי ₪ 189
3. חנות "רנואר" - שתי שמלות בשווי ₪ 119.98
4. חנות "לירם קדס קידס" - מכנסיים וחולצה בשווי ₪ 149.90
5. חנות "סולוג" - מכנסי ג'ינס בשווי ₪ 569.70

עמוד 1

6. חנות "גולף" - פריטי לבוש בשווי 568.90 ₪.

סה"כ שווי פריטי הלבוש שנגנבו - 2146.48 ₪

הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו עתרו במשותף להטיל על הנאשמת עונש מאסר מותנה וקנס שישולם בעשה תשלומים.

המאשימה היתה ערה לכך שמדובר בהסדר טיעון נוטה לקולא בצורה משמעותית ממתחם העונש ההולם, אך לטעמה שקלה את העובדה כי הנאשמת הודתה במיחוס לה ונטלה אחריות על מעשיה וכן כי פריטי הרכוש הושבו לבעליהם. עוד ניתן, כך טענה המאשימה, משקל לנסיבות חייה הקשות של הנאשמת ומשכך, סבורה המאשימה כי ההסדר נופל בגדר מתחם הסבירות ויש לכבדו.

ב"כ הנאשמת טענה כי מדובר בנאשמת צעירה, בת 24, שהיא אם לשני ילדים קטנים והגם שיש לה עבר פלילי, זה אינו מכביד ביותר. הנאשמת נתפסה בכף בשל מעשיה ומיד התחרטה עליהם, השיבה את הרכוש והתנצלה על המעשים. מיד לאחר מכן נטלה אחריות על המעשים והודתה בכל המיחוס לה. לדבריה, עשתה כן על מנת למכור את פריטי הרכוש ולקנות מצרכי אוכל עבור ילדיה הקטנים. ב"כ הנאשמת פרטה את נסיבות חייה הקשות של הנאשמת מאז ילדותה ועד היום וציינה כי היא מטופלת על ידי גורמי רווחה.

על כן והגם שגם ב"כ הנאשמת מודעת לכך שמדובר בהסדר טיעון ברף הנמוך, ביקשה לכבדו.

מגיליון המרשם הפלילי בעניינה של הנאשמת עולה כי היא ילידת שנת 1989 וצברה לחובתה גמר דין אחד מבית המשפט לנוער בשל צירוף של שלושה תיקים שעניינם תקיפה, איומים, נהיגה ללא רישיון והחזקת נכס החשוד כגנוב וכן הרשעה אחת משנת 2012 בשל צירוף שני תיקים בעבירות של החזקת סכין.

מעשיה של הנאשמת חמורים.

ביום אחד, באופן שיטתי על דרך של "מסע קניות" היא ערכה בשש חנויות שונות באותו מתחם "מסע גניבות", של פריטי לבוש שונים.

קשה עד מאוד היה לקבל את ההסבר כי היה זה עבור פריטי מזון עבור ילדיה הקטנים. על פי הנסיבות ואופי הפריטים, נראה יותר כי הנאשמת דאגה לעצמה למלתחה חדשה ובחלק מן המקרים גם לא זולה.

הנאשמת החזירה אמנם את פריטי הלבוש לבעליהם, אך היה זה לאחר שנתפסה בכף.

עברה של הנאשמת אינו נקי וגם לכך יש ליתן משקל.

אודה ולא אבוש כי לטעמי הסדר הטיעון בעניינה של הנאשמת נוטה עד מאוד לכף הקולא ולא מצאתי בהודאתה, ובנסיבותיה האישיות חריג כלשהו שיש בו כדי להביא לחריגה ממתחם הענישה ולהסדר טיעון כזה בעניינה על פני נאשמים אחרים.

התלבטתי לא מעט אם לכבד הסדר זה וסוף דבר החלטתי לכבדו ובעיקר בשל הלכת בית המשפט העליון המנחה כי רק במקרים חריגים מאוד יש לסטות מהסדרי טיעון וכי ככלל יש לכבדם מתוך הנחה כי הצדדים להם שקלו היטב את כל השיקולים הצריכים לענין וכי שיקוליהם היו ענייניים וראויים.

עם זאת אגזור על הנאשמת עונש מאסר מותנה משמעותי אשר יהיה בו כדי להרתיעה מלשוב ולבצע עבירות מעין אלה.

אני גוזרת על הנאשמת תשעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל תעבור עבירה בה הורשעה.

אני מטילה על הנאשמת קנס בסכום של 1,000 ₪ או חמישה ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 15/6/14 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו. יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ד, 07 מאי 2014, במעמד הצדדים.